

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อการเข้าใจตรงกันในการแปลความหมายของผลการทดลองและวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยจึงกำหนดใช้สัญลักษณ์ต่าง ๆ แทนความหมายดังนี้

$\bar{X}$ แทน คะแนนเฉลี่ย

SD แทน ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

N แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่าง

SS แทน ผลบวกของคะแนนเบี่ยงเบนแต่ละตัวยกกำลังสอง

MS แทน ค่าความแปรปรวน

df แทน ระดับขั้นของความเป็นอิสระ

F แทน ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณาการแจกแจงค่าเอฟ

$*$ แทน ค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

I แทน ระยะของการทดลอง

G แทน วิธีการทดลอง

$I \times G$ แทน ปฏิสัมพันธ์ระหว่างระยะเวลาของการทดลองกับวิธีการทดลอง

Source of variation แทน แหล่งความแปรปรวน

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับขั้นตอนต่อไปนี้

ตอนที่ 1 แสดงข้อมูลและค่าสถิติพื้นฐานของ คะแนนความสามารถในการเผชิญและฝ่าฟันอุปสรรค ระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผลของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับโปรแกรมกิจกรรมแนะแนว และนักเรียนกลุ่มควบคุม

ตอนที่ 2 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบวัดซ้ำของ คะแนนความสามารถในการเผชิญและฝ่าฟันอุปสรรค ระหว่างวิธีการทดลองกับระยะเวลาของการทดลอง

ตอนที่ 3 แสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย ความสามารถในการเผชิญและฝ่าฟันอุปสรรค ระหว่างกลุ่มของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับโปรแกรมกิจกรรมแนะแนวและนักเรียนกลุ่มควบคุม ในระยะก่อนทดลอง ระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผล

ตอนที่ 4 แสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการเผชิญและฝ่าฟันอุปสรรคภายในกลุ่มของ นักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับโปรแกรมกิจกรรมแนะแนว และนักเรียนกลุ่มควบคุม ในระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์คะแนนความสามารถในการเผชิญและฝ่าฟันอุปสรรค แต่ละกลุ่มด้วยตารางและภาพประกอบดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 แสดงข้อมูลและค่าสถิติพื้นฐานของคะแนน ความสามารถในการเผชิญและฝ่าฟันอุปสรรค ระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผลของกลุ่มทดลองที่ได้รับโปรแกรมกิจกรรมแนะแนว และกลุ่มควบคุม

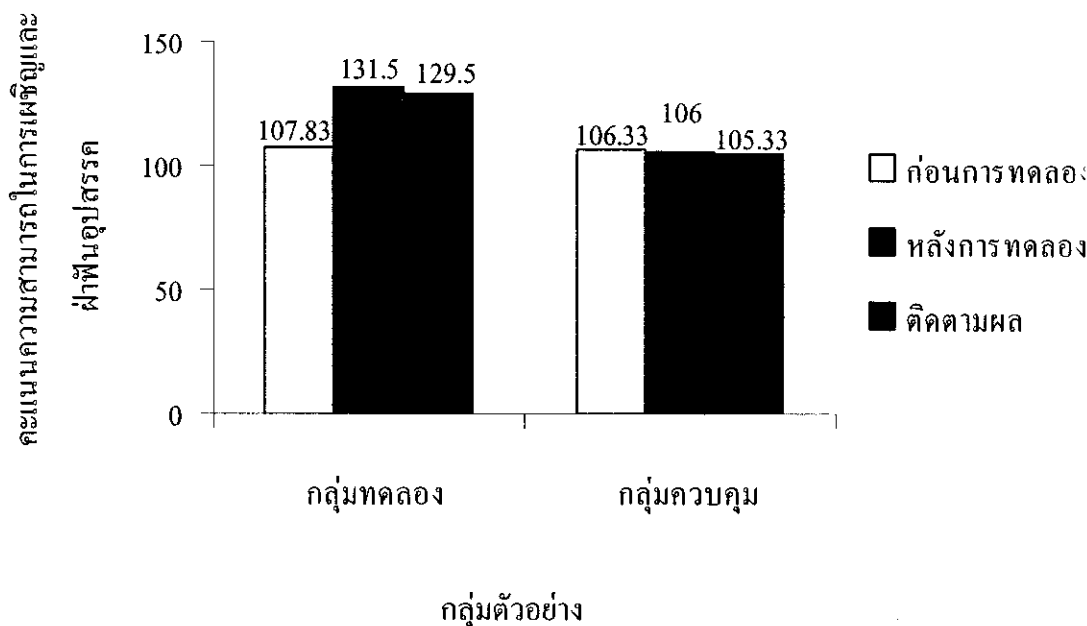
ตารางที่ 1 คะแนนเฉลี่ยความสามารถในการเผชิญและฝ่าฟันอุปสรรค ในระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลอง และระยะ ติดตามผล ของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับโปรแกรม กิจกรรม เน้นแนว และนักเรียนกลุ่มควบคุม

กลุ่มทดลอง				กลุ่มควบคุม			
คนที่		ระยะ		คนที่		ระยะ	
ก่อนการทดลอง		หลังการทดลอง	ติดตามผล	ก่อนการทดลอง		หลังการทดลอง	ติดตามผล
1	104	127	123	1	96	94	93
2	112	138	140	2	121	120	120
3	88	123	123	3	121	122	121
4	120	140	133	4	93	94	89
5	112	128	128	5	107	107	109
6	111	133	130	6	100	99	100
รวม	647	789	777	638	636	632	
$\bar{X}$	107.83	131.50	129.50	106.33	106.00	105.33	
<i>S.D.</i>	10.96	6.65	6.47	12.29	12.56	13.57	

จากตารางที่ 1 พบว่า คะแนนเฉลี่ยความสามารถในการเผชิญและฝ่าฟันอุปสรรค ในระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผลของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับโปรแกรมกิจกรรมเน้นแนว เป็น 107.83, 131.50 และ 129.50 ตามลำดับ และนักเรียนกลุ่มควบคุม เป็น 106.33, 106.00 และ 105.33 ตามลำดับ นักเรียนกลุ่มทดลองในระยะก่อนการทดลอง หลังการทดลอง และติดตามผล มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเป็น 10.96, 6.65 และ 6.47 ตามลำดับ และกลุ่มควบคุมมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานในระยะก่อนการทดลอง หลังการทดลอง และระยะติดตามผล เป็น 12.29, 12.56 และ 13.57 ตามลำดับ

นั่นคือนักเรียนกลุ่มทดลอง มีคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการเผชิญและฝ่าฟันอุปสรรค ในระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผลสูงกว่า ระยะก่อนการทดลอง ส่วนกลุ่มควบคุมมีความสามารถในการเผชิญและฝ่าฟันอุปสรรคใกล้เคียงกันทุกระยะ

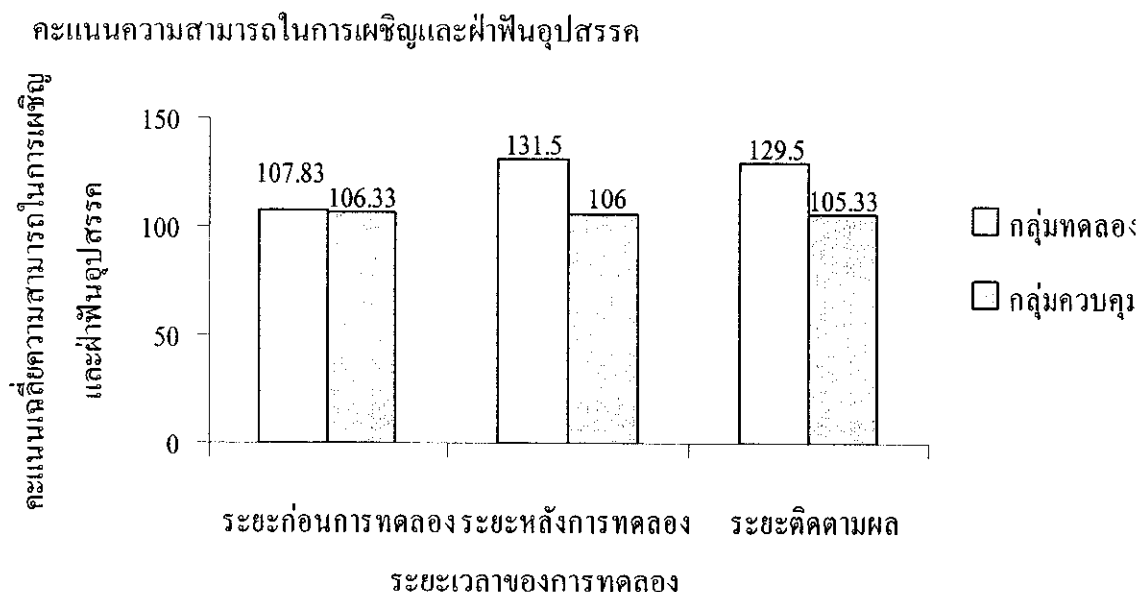
คะแนนความสามารถในการเผชิญและฝ่าฟันอุปสรรค

ภาพที่ 8 แผนภูมิเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการเผชิญและฝ่าฟันอุปสรรค
ของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับโปรแกรมกิจกรรมแนะแนวและกลุ่มควบคุมใน
ระยะต่าง ๆ ของการทดลอง

จากภาพที่ 8 แสดงว่านักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับโปรแกรมกิจกรรมแนะแนว มีคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการเผชิญและฝ่าฟันอุปสรรคในระยะก่อนการทดลองเป็น 107.83 คะแนน ระยะหลังการทดลองเป็น 131.50 คะแนนซึ่งเพิ่มขึ้นจากระยะก่อนการทดลอง 23.60 คะแนน ส่วนระยะติดตามผลมีคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการเผชิญและฝ่าฟันอุปสรรค 129.50 คะแนนเพิ่มขึ้นกว่าระยะก่อนการทดลอง 21.67 คะแนนและต่ำกว่าระยะหลังการทดลอง เท่ากับ 2.00 คะแนนนักเรียนกลุ่มควบคุม มีคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการเผชิญและฝ่าฟันอุปสรรคในระยะก่อนการทดลอง เป็น 106.33 คะแนน ระยะหลังการทดลองเป็น 106.00 คะแนนซึ่งต่ำกว่าระยะก่อนการทดลอง 0.33 คะแนน ส่วนระยะติดตามผลมีคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการเผชิญและฝ่าฟันอุปสรรค 105.33 คะแนนซึ่งต่ำกว่าระยะก่อนการทดลอง 1.00 คะแนนและต่ำกว่าระยะหลังการทดลอง 0.67 คะแนน

นั่นคือนักเรียนกลุ่มทดลอง มีคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการเผชิญและฝ่าฟันอุปสรรคในระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผลสูงกว่า ระยะก่อนการทดลอง ส่วนกลุ่มควบคุมมีความสามารถในการเผชิญและฝ่าฟันอุปสรรคใกล้เคียงกันทุกระยะ

ภาพที่ 9 แผนภูมิเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการเผชิญและฝ่าฟันอุปสรรคในระยะต่าง ๆ ของการทดลองในนักเรียนกลุ่มที่ได้รับโปรแกรมกิจกรรมแนะแนวและนักเรียนกลุ่มควบคุม

จากภาพที่ 9 พบว่าระยะก่อนการทดลอง นักเรียนที่ได้รับโปรแกรมกิจกรรมแนะแนว มีคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการเผชิญและฝ่าฟันอุปสรรค สูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุม 1.50 คะแนน ระยะหลังการทดลองนักเรียนที่ได้รับโปรแกรมกิจกรรมแนะแนว มีคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการเผชิญและฝ่าฟันอุปสรรค สูงกว่ากลุ่มควบคุม 25.50 คะแนน และในระยะ ติดตามผล นักเรียนที่ได้รับ โปรแกรมกิจกรรมแนะแนว มีคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการเผชิญและฝ่าฟันอุปสรรคสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุม 24.17 คะแนน

นั่นคือ ระยะก่อนการทดลองคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการเผชิญและฝ่าฟันอุปสรรค ของนักเรียนทั้งสองกลุ่มมีค่าใกล้เคียงกัน แต่ในระยะหลังการทดลองและระยะติดตามผล คะแนนเฉลี่ยความสามารถในการเผชิญและฝ่าฟันอุปสรรค ในกลุ่มทดลองมีค่าเพิ่มขึ้น แสดงว่าการใช้ โปรแกรมกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาความสามารถในการเผชิญและฝ่าฟันอุปสรรค เพิ่มขึ้นและการเพิ่มขึ้นนี้คงทนนานได้ ส่วนกลุ่มควบคุมมีคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการเผชิญและฝ่าฟันอุปสรรค ใกล้เคียงกันทุกระยะ

ตอนที่ 2 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบวัดซ้ำของคะแนนความสามารถในการเผชิญและฝ่าฟันอุปสรรค ระหว่างวิธีการทดลองกับระยะของการทดลอง

ตารางที่ 2 การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อศึกษาผลหลักของวิธีการทดลอง ระยะเวลาของการทดลองและปฏิสัมพันธ์ระหว่างวิธีการทดลองกับระยะเวลาในการทดลอง

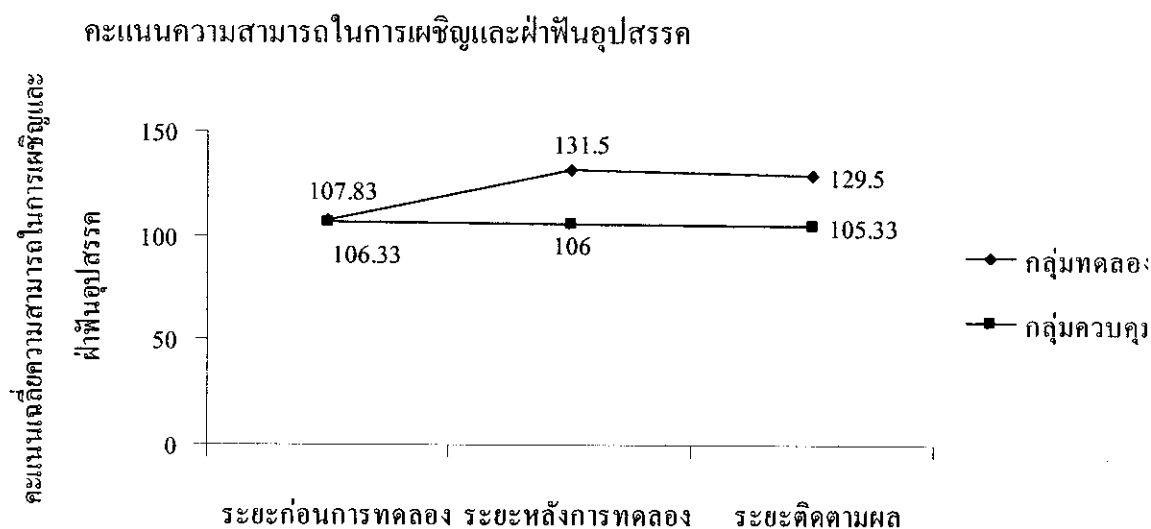
Source of variation	df	SS	MS	F
Between subjects	11	5895.41		
Group (G)	1	2618.02	2618.02	7.98*
SS w/in groups	10	3277.38	327.73	
Within subjects	24	2291.33		
Intervals (I)	2	978.66	489.33	44.26*
I x G	2	1091.55	545.77	49.36*
I x Ss w/in groups	20	221.11	11.05	
Total	35	8186.75		

$F_{.05}(1, 10) = 4.96$, $F_{.05}(2, 20) = 3.49$

* $p < .05$

จากตารางที่ 2 พบว่า มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างวิธีการทดลองกับระยะเวลาของการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คะแนนเฉลี่ยความสามารถในการเผชิญและฝ่าฟันอุปสรรค ของนักเรียน ระหว่างระยะเวลาก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผลโดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการเผชิญและฝ่าฟันอุปสรรคของนักเรียน กลุ่มที่ได้รับ โปรแกรมกิจกรรมแนะแนว และกลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

นั่นคือ วิธีการทดลองและระยะเวลาของการทดลองส่งผลร่วมกันทำให้ความสามารถในการเผชิญและฝ่าฟันอุปสรรคของนักเรียนแตกต่างกัน ระยะเวลาที่ผ่านไปทำให้ความสามารถในการเผชิญและฝ่าฟันอุปสรรคของนักเรียนแตกต่างกัน และ โปรแกรมกิจกรรมแนะแนวทำให้ความสามารถในการเผชิญและฝ่าฟันอุปสรรคของกลุ่มทดลองแตกต่างจากกลุ่มควบคุม

ภาพที่ 10 กราฟเส้นแสดงการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างวิธีการทดลองกับระยะเวลาของการทดลอง

จากภาพที่ 10 พบว่า ในระยะก่อนการทดลอง นักเรียนที่ได้รับโปรแกรมกิจกรรมแนะแนว และกลุ่มควบคุมมีคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการเผชิญและฝ่าฟันอุปสรรคใกล้เคียงกัน แต่ในระยะหลังการทดลองและระยะติดตามผลมีการเปลี่ยนแปลงของคะแนนความสามารถในการเผชิญและฝ่าฟันอุปสรรค โดยในระยะหลังการทดลอง ของนักเรียน กลุ่มที่ได้รับ โปรแกรมกิจกรรมแนะแนว มีคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการเผชิญและฝ่าฟันอุปสรรค สูงกว่ากลุ่มควบคุม และในระยะติดตามผลนักเรียนกลุ่มที่ได้รับ โปรแกรมกิจกรรมแนะแนวมีคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการเผชิญและฝ่าฟันอุปสรรค สูงกว่ากลุ่มควบคุมเช่นกัน

ดังนั้น จึงมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างวิธีการทดลองกับระยะของการทดลอง แสดงว่าวิธีการทดลองกับระยะเวลาของการทดลองมีผลต่อการพัฒนาความสามารถในการเผชิญและฝ่าฟันอุปสรรค ร่วมกัน และความสามารถในการเผชิญและฝ่าฟันอุปสรรค เพิ่มมากขึ้นตามระยะเวลา กลุ่มทดลองมีความสามารถในการเผชิญและฝ่าฟันอุปสรรค สูงกว่ากลุ่มควบคุม

ตอนที่ 3 แสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการเผชิญและฝ่าฟันอุปสรรค ระหว่างกลุ่มที่ได้รับโปรแกรมกิจกรรมแนะแนวกับกลุ่มควบคุม ในระยะก่อนทดลอง ระยะหลังทดลอง และระยะติดตามผล

ตารางที่ 3 ผลการทดสอบผลย่อยของวิธีการทดลองในระยะก่อนการทดลอง

Source of variation	<i>df</i>	<i>SS</i>	<i>MS</i>	<i>F</i>
Between groups	1	6.75	6.75	0.05
Within groups	30	3498.5	116.61	

$$F_{.05}(1, 11) = 4.84$$

ปรับค่า *df* ด้วยวิธีการของ Welch-Satterthwaite (Howell, 1992, p. 451) ได้ค่า *df* = 11

จากตารางที่ 3 พบว่า ในระยะก่อนการทดลอง คะแนนเฉลี่ยความสามารถในการเผชิญและฝ่าฟันอุปสรรคของนักเรียนระหว่างกลุ่มที่ได้รับโปรแกรมกิจกรรมแนะแนวและกลุ่มควบคุม มีคะแนนความสามารถในการเผชิญและฝ่าฟันอุปสรรค แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

นั่นคือ ในระยะก่อนการทดลอง นักเรียนกลุ่มที่ได้รับโปรแกรมกิจกรรมแนะแนวและนักเรียนกลุ่มควบคุมมีความสามารถในการเผชิญและฝ่าฟันอุปสรรคใกล้เคียงกัน

ตารางที่ 4 ผลการทดสอบผลย่อยของวิธีการทดลองในระยะหลังการทดลอง

Source of variation	<i>df</i>	<i>SS</i>	<i>MS</i>	<i>F</i>
Between groups	1	1950.75	1950.75	16.72*
Within groups	30	3498.5	116.61	

$$F_{.05}(1, 11) = 4.84$$

ปรับค่า *df* ด้วยวิธีการของ Welch-Satterthwaite (Howell, 1992, p. 451) ได้ค่า *df* = 11

**p* < .05

จากตารางที่ 4 พบว่า ในระยะหลังการทดลอง คะแนนเฉลี่ยความสามารถในการเผชิญและฝ่าฟันอุปสรรคของนักเรียนกลุ่มที่ได้รับ โปรแกรมกิจกรรมแนะแนวและกลุ่มควบคุม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

นั่นคือ เมื่อพิจารณาค่าสถิติพื้นฐานในตารางที่ 1 และภาพที่ 10 พบว่าคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการเผชิญและฝ่าฟันอุปสรรค ในระยะหลังการทดลองของ นักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับ โปรแกรมกิจกรรมแนะแนวมีค่าเป็น 131.50 คะแนน และนักเรียนกลุ่มควบคุมมีค่าเป็น 106.00 คะแนน นักเรียนกลุ่มทดลองมี ความสามารถในการเผชิญและฝ่าฟันอุปสรรคในระยะหลังการทดลองสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุม

ตารางที่ 5 ผลการทดสอบผลย่อยของวิธีการทดลองในระยะติดตามผล

Source of variation	<i>df</i>	SS	<i>MS</i>	<i>F</i>
Between groups	1	1752.08	1752.08	15.02*
Within groups	30	3498.5	116.61	

$F_{.05}(1, 11) = 4.84$

ปรับค่า *df* ด้วยวิธีการของ Welch-Satterthwaite (Howell, 1992, p. 451) ได้ค่า *df*=11

* $p < .05$

จากตารางที่ 5 พบว่า ในระยะติดตามผล คะแนนเฉลี่ยความสามารถในการเผชิญและฝ่าฟันอุปสรรค ในกลุ่มทดลองที่ได้รับโปรแกรมกิจกรรมแนะแนวและกลุ่มควบคุม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

นั่นคือ เมื่อพิจารณาค่าสถิติพื้นฐานในตารางที่ 1 และภาพที่ 10 พบว่าคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการเผชิญและฝ่าฟันอุปสรรค ในระยะติดตามผลของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับโปรแกรมกิจกรรมแนะแนวมีค่าเป็น 129.50 คะแนน และนักเรียนกลุ่มควบคุมมีค่าเป็น 105.33 คะแนน นักเรียนกลุ่มทดลองมีความสามารถในการเผชิญและฝ่าฟันอุปสรรคในระยะติดตามผลสูงกว่ากลุ่มควบคุม

ตอนที่ 4 แสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการเผชิญและฝ่าฟันอุปสรรคภายในกลุ่มทดลองที่ได้รับโปรแกรมกิจกรรมแนะแนวและกลุ่มควบคุม ในระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผล

ตารางที่ 6 ผลการทดสอบย่อยของคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการเผชิญและฝ่าฟันอุปสรรคกลุ่มทดลองที่ได้รับโปรแกรมกิจกรรมแนะแนวในระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลองและระยะติดตามผล

Source of variation	df	SS	MS	F
Between subjects	5	830.94		
Interval	2	2067.11	1033.55	51.44*
Error	10	200.88	20.08	
Total	17	3098.77		

$F_{.05} (2, 10) = 4.10$

* $p < .05$

จากตารางที่ 6 พบว่า คะแนนเฉลี่ยความสามารถในการเผชิญและฝ่าฟันอุปสรรคกลุ่มทดลองที่ได้รับโปรแกรมกิจกรรมแนะแนว ในระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

นั่นคือ ระยะเวลาส่งผลให้คะแนนเฉลี่ยความสามารถในการเผชิญและฝ่าฟันอุปสรรคของกลุ่มทดลองแตกต่างกัน ผู้วิจัยจึงได้เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยโดยวิธีนิวแมน-คูลส์ (New man – Keuls method) ดังตารางที่ 7

ตารางที่ 7 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการเผชิญและฝ่าฟันอุปสรรคของกลุ่มทดลองที่ได้รับโปรแกรมกิจกรรมแนะแนวเป็นรายคู่ ในระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลองและระยะติดตามผล

	ระยะก่อนการทดลอง	ระยะติดตามผล	ระยะหลังการทดลอง
$\bar{X}$	107.83	129.5	131.5
107.83	-	21.66*	23.66*
129.5		-	2.00
131.5			-
r		2	3
$q_{.95}(r,10)$		3.15	3.88
$q_{.95}(r,10) \sqrt{\frac{MS_{error}}{n}}$		5.76	7.09

* $p < .05$

จากตารางที่ 7 พบว่า นักเรียนที่ได้รับโปรแกรมกิจกรรมแนะแนวมีคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการเผชิญและฝ่าฟันอุปสรรค ในระยะหลังการทดลองสูงกว่าระยะก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการเผชิญและฝ่าฟันอุปสรรค ในระยะติดตามผลสูงกว่าระยะก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการเผชิญและฝ่าฟันอุปสรรค ในระยะหลังการทดลองและติดตามผลแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

จากการพิจารณาค่าเฉลี่ยสรุปได้ว่า นักเรียนกลุ่มที่ได้รับโปรแกรมกิจกรรมแนะแนว มีคะแนนความสามารถในการเผชิญและฝ่าฟันอุปสรรค ในระยะหลังการทดลองและระยะติดตามผลสูงกว่าระยะก่อนการทดลองแต่ในระยะหลังการทดลองและระยะติดตามผลนั้นนักเรียนกลุ่มทดลองมีความสามารถในการเผชิญและฝ่าฟันอุปสรรคไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 8 ผลการทดสอบย่อยคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการเผชิญและฝ่าฟันอุปสรรคของกลุ่ม
ควบคุมในระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผล

Source of variation	<i>df</i>	<i>SS</i>	<i>MS</i>	<i>F</i>
Between subjects	5	2446.44		
Interval	2	3.11	1.55	0.76
Error	10	20.22	2.02	
Total	17	2496.77		

$$F_{.05}(2, 10) = 4.10$$

จากตารางที่ 8 พบว่า คะแนนเฉลี่ยความสามารถในการเผชิญและฝ่าฟันอุปสรรค
กลุ่มควบคุม ในระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผล แตกต่างกัน
อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

นั่นคือ ในกลุ่มควบคุมมีคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการเผชิญและฝ่าฟันอุปสรรค
ในระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผล ไม่แตกต่างกัน